

De fleste budcentraler anskaffede efter krigen motorcykler med sidevogn til at klare de tungere – og længere – transporter. Mange af dem bevarede dog cyklerne, hvilket også fremgår af denne reklame-tryksag fra Leos Motorbude fra omkring 1950. På bagsiden er angivet timetaksterne, der var 2, 2,50 og 5 kr. for henholdsvis to- og trehjulet cykel og motorcykel.



## 5 raske Motorbude

TELF. 1052  
Bruunsgade 42  
Bülowsgade 9

TELF. 9167  
Sjællandsgade 23

af 30'erne begyndte »svajerne« for alvor at blive en fast bestanddel af byens trafikbillede. Inden årtiet var gået, havde de med deres trehjulede ladcykler helt ud-konkurreret de gamle autoriserede bybudes heste- og trækvogne. Også kioskdrengene blev efterhånden fortrængt af budcentralernes svajere, og selv om Kioskselskabet endnu indtil begyndelsen af 50'erne annoncerede med budtjeneste, udgjorde dets cykelbude i disse første efterkrigsår langt fra noget markant indslag i gadebilledet. Dette hører førkrigs-tiden til.

At det var i 30'erne, budcentralerne for alvor slog igennem, skal givetvis ses i sammenhæng med den store arbejdsløsheds-krise. I Århus som mange andre steder i landet forsøgte mange ledige at klare dagen og vejen ved at slå sig ned som selvstændige i erhverv, hvor der krævedes ingen eller kun en ringe startkapital. Nogle indrettede reparationsværksteder, andre blev tobakshandlere eller åbnede mejeri- eller brødudsalg, og atter andre

købte eller lejede en budcykel og startede en budcentral.

En del af de budcentraler, der kom i gang, ophørte igen efter få års forløb; men de af dem, der overlevede, fik i besættelsesårene og de første efterkrigsår en travl periode, også selv om der i disse år til stadighed dukkede nye konkurrenter op. I begyndelsen af 50'erne fandtes rundt omkring i byen således omkring 75 forskellige budcentraler, af hvilke nogle var ganske store. I perioder i 1940'erne havde bl.a. det endnu eksisterende »Cito« omkring et halvt hundrede bude an-sat.

Indtil efter krigen var det cyklerne, der var budcentralernes mest benyttede befordringsmiddel, hvad enten det var den tohjulede budcykel med plads til varerne over forhjulet, »Long John« – hvor godset var anbragt på et langt lad mellem hjulene – eller den store trehjulede ladcykel. Enkelte budcentraler – bl.a. »Juuls Motorbude« – havde dog allerede inden krigen fået anskaffet mo-